

nationalister berøres ikke et Fnug af en hensynsløs svensk Højrepresses Smæde-skriverier. Friherre Marks von Würtemberg ukaldede og uhorste Indblanding skal man ikke i Danmark tillægge alt for stor Betydning. Den danske Opinion med sin vestlige Orientering i Europa vil overhovedet have svært ved at gøutere den svenske Form for Højrepolitik; kendte man paa den anden Side Sundet den særegne politiske Atmosfære, der stod om Bondetoget i 1914, vilde man prise sig lykkelig over, at man dog ikke i Danmark har den Type paa Højreførere, der er opfødt med afdøde tyske Generaler som Forbilleder. Vi hilser vore danske Partifæller som gode skandinaviske Brødre, mod hvis Ære de illoyale Angreb preller af.“ Man ser jo heraf, at der herhjemme findes bedre Højremænd end dem, de har i Sverige. Det er, hvad jeg agter at sige om disse ikke for de vedkommende særlig flatterende Forsøg paa at bortforklare Mac Donalds Udtalelser. Det forekommer mig i det hele taget, at den Kampagne ikke har været særlig værdig, for at bruge et mildt Udtryk, og jeg beklager, at de er fremsat, eller det er beskæmmende, at de er fremsat paa nærværende Tidspunkt, hvorved man ikke kan frigøre sig for det Indtryk, at de med Hensigt er fremkommet netop nu. Jeg har læst noget om, at et æret Medlem har været pinligt berørt i lang Tid af ikke at kunne fremkomme med Udtalelserne fra Hr. Marks von Würtemberg. Jeg skulde dog mene, at med lidt god Villie kunde vedkommende ærede Medlem godt være sluppet for den Pine noget før. Det er et Tilfælde, der ser ud som en Tanke, at Pinen er hørt op netop nu. Det vil sikkert ogsaa være ørkesløst at diskutere disse Udtalelser videre, og der rejses jo ogsaa stadig nye Indvendinger, navnlig angaaende Mac Donalds Udtalelse. Da Mac Donalds Udtalelse havde staaet i „Social-Demokraten“, blev det ærede Medlem Hr. Moltesen interviewet af et Blad og svarede bl. a.: Ja, det kommer jo an paa, paa hvilken Maade man har spurgt Mac Donald. Der er atter nye Indsigelsesgrunde, og skal man blive ved paa den Maade, vil man kunne diskutere til Dagens Ende; jeg antager ikke, det er Hensigten, men det er umuligt at vide, hvilke nye Indsigelsesgrunde der kan rejses, naar man ønsker at tale om andet end det, som er Kærnen i Sagen: det foreliggende Afrustningsforslag.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel fra denne Talerstol udraabte et tordnende trefoldigt Nej til Afrustningsforslaget, glæder det mig dog, at det ærede Medlem ved

Forslagets Afgørelse kun har een Stemme, hvor det ærede Medlem saa ellers kan lægge sin Agitation. Jeg ser for øvrigt saaledes paa det, at Sagen er tilstrækkeligt debatteret til, at den kan gaa i et Udvalg; der er en stærk principiel Uenighed mellem de to Parter, og jeg nærer intet som helst Haab om, at der mellem disse to Parter kan opnaas Enighed, og større Uenighed kan der heller neppe opnaas, ved at diskutere Sagen videre.

Om de to andre Lovforslag, Lovforslaget om Vagtkorps og om Statsmarinen, er der herfra sagt adskillige Morsomheder; der er sagt Morsomheder om de korte Geværer, og der er forsøgt sagt Morsomheder om Minekasterne; jeg skal ikke blande mig deri, jeg anser disse Lovforslag for at være sekundære. Jeg er glad ved det ærede Medlem Hr. P. Munchs ubetingede Tilslutning til Hovedforslaget og hans Tilsagn om Forhandling om de ledsagende Forslag, jeg ser heri et Udtryk for, at vi sammen med det radikale Venstre gennem en Udvalgsbehandling kan naa til Enighed om et Lovforslag, der kan komme frem her til Tinget, og som vi saa til sin Tid maa stemme om. Jeg nærer ingen Tvivl om dets Skæbne her i dette høje Ting, og skulde man derefter fra anden Side være villig til at lade Lovforslaget prøve ved Folkeafstemning, er vi villige dertil, og jeg tvivler ikke om Udfaldet af Afstemningen, jeg tvivler ikke om, at det danske Folk vil give Lovforslaget sin Tilslutning.

Brorson:] Gennem den Debat, der har fundet Sted her i det høje Folketing om de Lovforslag, som er fremsat af den nuværende Regering angaaende Afrustning med mere, er der Ting, man paa det nuværende Tidspunkt er nogenlunde klar over. Vi har hørt af det radikale Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. P. Munch, at han paa sit Partis Vegne, hvad Hovedprincippet angaar, kan tiltræde de Lovforslag, som er til Behandling, men der er dog visse Urimeligheder i Lovforslagene, som han nærmere maa forbeholde sig at foreslaa Ændringer om, der er visse Ting, der er af en saadan Natur, at det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke kan være med til at gennemføre dem. Det vil naturligvis være interessant under Lovforslagernes videre Gang gennem Rigsdagen at se for det første naturligvis her i Folketinget, om der bliver Mulighed for, at den radikale Partigruppe sammen med Socialdemokraterne kan blive enige om et Forslag, kan finde en Generalnævner. Hvis jeg i dette Øjeblik efter det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelser skal sige noget om det, staaer